

Theatermaker en ambassadeur van de Vrouwenopvang Adelheid Roosen over de bespreekbaarheid van huiselijk geweld

Er is maar één iemand nodig die zegt: *Dit is niet normaal!*

“Tegenwoordig hoor ik mensen vaak roepen: ‘Bemoei je er niet mee!’ Dan denk ik meteen: Waarom niet? Als jij je hondje slaat en ik zie dat toevallig dan bemoei ik mij daarmee. En als iemand op straat in elkaar wordt geslagen en ik zie het dan bemoei ik mij daarmee. Want wat gebeurt er als niemand zich opwerpt?”

“Geweld bevangt mensen, het maakt ze bang. Maar dat kan ik niet accepteren als excuus. Martin Luther King zei: ‘De ultieme tragedie ligt niet in de wreedheid van de slechte, maar in het zwijgen van de goede mens.’ Als ‘goed mens’ heb je een verantwoordelijkheid. Namelijk de verantwoordelijkheid om die goedheid ook te activeren – telkens opnieuw. Wegkijken, zwijgen als je weet dat een ander wordt mishandeld is een wreedheid op zich.”

“De vrouwen, de ervaringsdeskundigen, met wie ik tijdens het symposium de gespreksronde voerde waren laaiend enthousiast over dit gesprek. Zij waren blij en opgelucht. Zij kregen de kans om zinnige dingen te zeggen en het publiek luisterde. Als ons iemand vandaag vraagt of we nog een keer zo’n gesprek willen doen, staan we morgen op de stoep.”

“Een verhaal over geweld aanhoren is voor veel mensen moeilijk. Ze denken meteen: Ik moet het oplossen en dat kan ik niet. En dus gaan ze het probleem uit de weg. Maar de

vraag is niet: Wil je mijn probleem oplossen? Wie in een gewelddadige situatie leeft, praat daar niet makkelijk over. Uit angst nog meer geweld over je heen te krijgen. Je wordt een soort stille vogel op een tak. Uit dat gevoel, het gevoel van eenzaamheid, moet je uit zien te komen. Dan heb je maar één iemand nodig die zegt: ‘Nee – dit is niet normaal. Het is niet normaal dat je geslagen wordt. Nee, dat is niet goed.’ Zo simpel is het. Dan verdooft die andere stem. Die stem die altijd zegt: ‘Het ligt aan mij. Ik ben ook niet goed. Ik ben ook niets waard.’

“Als theatermaker werk ik op dit moment aan een installatie over huiselijk geweld. Deze installatie kan zelfstandig ergens worden neergezet. Mensen lopen naar binnen en ervaren de verhalen van geweldslachtoffers. En dan moet je natuurlijk niet naar huis gaan en denken: ‘Puh hé – dat was me wat.’ Als we geweld zien, moeten we ook de moed hebben de realiteit in te stappen en het geweld te willen stoppen. Nogmaals: de tragedie ligt niet in de wreedheid van de slechte mens, maar in het zwijgen van de goede.”